

[Poul Møller.]

eller private legatkapitaler. Jeg vil derfor under udvalgsbehandlingen på mit partis vegne søge at vinde tilslutning til, at den ordning, som finansministeren her har foreslået, føres videre, således at unge mennesker, der er under uddannelse, kan få den samme fordel op til måske det 24. og 25. år. Jeg vil gerne allerede i dag spørge finansministeren, om ikke han må erkende, at der, efter at han har fremsat sit forslag her, ikke i princippet kan være noget i vejen for at praktisere en sådan ordning i fremtiden. Jeg vil også gerne i denne forbindelse henlede de ærede medlemmers opmærksomhed på den indstilling, der er afgivet af studenterne, og som er blevet afleveret til den højtærede finansminister for få dage siden. Det kunne vel være rimeligt, om tinget og udvalget ved behandlingen af disse spørgsmål så på denne betænkning og så, om ikke der heri var tanker, der for det høje ting var værd at overveje, hvis det kunne lette samfundets udgift til uddannelsen af den kommende generation.

Forslaget om ajourføring af nedslagsbeløbene og indkomstgrænserne for ældre medborgere og andre borgere uden erhvervssevne kan det konservative folkeparti tiltræde. Det er rigtigt, at man her går videre end til at hjælpe de egentlige aldersrentemodtagere; men det var netop hensigten i fjor at komme videre, at give en hjælp til selvensionisterne. Dette princip bygges der nu videre på, og man har for at fastholde den skattemæssige lempelse for personer over en vis alder eller med nedsat arbejdsevne, der har forholdsvis beskedne indkomster, ført tallene fra i fjor à jour. Der kan måske ved behandlingen af disse nedslagsbeløb være grund til i år om ikke at foretage så dog i alt fald at indstille sig på en revision af aldersgrænsen i overensstemmelse med reglerne i folkepensionsloven. Når man dér over en 4-årig periode hæver aldersgrænsen til 67 år, må dette vel være samfundets bedømmelse af, hvornår den nedsatte arbejdsevne indtræder; man må altså have den opfattelse, at den nu indtræder ved 67 år og ikke længere ved 65 år. Jeg skal derfor henstille til overvejelse, at man gradvis fører de 65 år op til 67 år også her i skatte-lovgivningen.

Den højtærede finansministers forslag om at give de samme personer adgang til at få den bundne opsparing udbetalt har vi fra konservativ side ingen indvendinger at gøre imod, så meget mindre som vi jo stærkt nærmer os det tidspunkt, hvor alle har ret til at få denne bundne opsparing udbetalt; det kan vel i og for sig også vanskeligt begrundes, at disse mennesker skal have beslaglagt en del af deres formue, medens de til gengæld skal have en speciel skattelettelse for nedsat arbejdsevne.

Den højtærede finansminister har stillet et forslag i overensstemmelse med den betænkning, der blev afgivet i foråret af skattereformudvalget vedrørende beskattningen af indkomststigninger. I dette udvalg var vi også inde på de svingende indtægter, og nu har den højtærede finansminister stillet forslag om, at underskud skal kunne overføres til de nærmest følgende 2 år. Vi er venligt indstillet over for denne tanke, så meget mere som vi selv har været med til at rejse den i foråret i folketingsudvalget, hvor den vandt enstemmig tilslutning. Det forekommer mig dog, at den udformning, forslaget har fået i § 5, ikke ganske svarer til det, der står i den betænkning, vi enedes om i foråret. Jeg ser ikke i betænkningen nogen bemærkning om, at retten til overførsel af underskud til de nærmest følgende 2 år kun skal omfatte personer; der stod „skattepligtige“ i betænkningen, og dette må da medføre, at også aktieselskaber skal have den samme ret til overførsel af underskud som fysiske personer, og jeg vil mene, at de samme saglige synspunkter, der taler for at give fysiske personer ret til overførsel af underskud og dermed fuld udnyttelse af deres skattefradragsret, også gælder, når det drejer sig om aktieselskaber.

Nu ved jeg godt, at aktieselskaber ikke har den fulde skattefradragsret, men alligevel synes jeg, at de dér, hvor de har skattefradragsret og i øvrigt har underskud et år, kan have samme interesse i for at konsolidere selskabet, for at kunne drive virksomheden videre, at få lov til at føre dette underskud videre til næste års opgørelse.

Vedrørende § 5 er der endvidere spørgsmålet om, hvorvidt retten skal begrænses til 2 år eller være videregående. Den